

TUCHTCOLLEGE

NERLANDSE ORDE VAN ADMINISTRATIE- EN BELASTINGDESKUNDIGEN

Bij afkorting aangeduid als NOAB

Nr. 31/2012

Beslissing inzake de klacht, blijkt de inleidende klachtbrief ingediend door: de heer A (dga), eigenaar van **B B.V.**, en de aan haar gelieerde vennootschappen, hierna (afzonderlijk alsook gezamenlijk) aan te duiden als: klaagster, tegen de besloten vennootschap **C B.V.**, NOAB-lid, en haar bestuurder/aandeelhouder de heer E, hierna gezamenlijk (vooralnog) ook wel aan te duiden als: betrokkene.

1. Procedureverloop.

1.1. Het Tuchtcollege heeft kennisgenomen van de met partijen gewisselde stukken, te weten de als (inleidende) klacht bedoelde brief d.d. 1 december 2011, zoals ingediend door klaagster en binnengekomen op 5 december 2011 en zoals aangevuld bij brieven ontvangen op 7 december 2011 en 22 februari 2012, het door betrokkene ingediende verweerschrift d.d. 5 april 2012 en de door partijen daarna met de griffier van het Tuchtcollege gevoerde correspondentie.

1.2. Het Tuchtcollege heeft de zaak behandeld ter zitting met gesloten deuren van 6 september 2012 te 's-Hertogenbosch. Ter zitting zijn toen verschenen en gehoord, namens klaagster, de heer A voornoemd en zijn echtgenote, vergezeld van de heer G, verbonden aan H, Verzekeringen Hypotheken Makelaardij, als gemachtigde van klaagster, bijgestaan door de heer J, de huidige adviseur van klaagster, alsmede, namens betrokkene, de heer E voornoemd, vergezeld van de gemachtigde van betrokkene mr. F.

1.3. Betrokkene heeft ter zitting een pleitnota voorgedragen en een exemplaar daarvan overgelegd aan het Tuchtcollege en aan de wederpartij. Partijen hebben ter zitting hun standpunten toegelicht en de vragen van het Tuchtcollege beantwoord.

1.4. De inhoud van alle hiervoor genoemde gedingstukken geldt als hier ingevoegd.

1.5. Het Tuchtcollege heeft vervolgens het onderzoek gesloten en een schriftelijke uitspraak op de klacht aangekondigd.

2. Feiten.

Op grond van de inhoud van de gedingstukken en het ter zitting verhandelde, stelt het Tuchtcollege als tussen partijen vaststaand dan wel als door de ene partij gesteld en door de ander niet, althans onvoldoende weersproken, het volgende vast.

2.1. Betrokkene is ongeveer 17 jaar de accountant en fiscaal/juridisch adviseur van klaagster geweest.

De heer E is groot aandeelhouder van en werkzaam voor C B.V. via een beheermaatschappij. Betrokkene heeft ten behoeve van klaagster onder meer de jaarrekeningen opgesteld, de fiscale aangiften verzorgd, contacten met de huisbankier en de Belastingdienst onderhouden, het verwerken van de administratie begeleid, fiscale adviezen gegeven. Betrokkene was jarenlang in de meest ruime zin van het woord de vertrouwensman van klaagster. Klaagster heeft op 3 januari 2011 aan betrokkene medegedeeld dat per direct de opdracht tot het verrichten van werkzaamheden werd opgezegd. Betrokkene heeft daarna de complete administratie/boekhouding van klaagster overgedragen aan de nieuwe adviseur van klaagster, J voornoemd.

2.2. Tot de stukken van het geding behoren een tweetal aan de fiscale eenheid A Holding B.V. opgelegde naheffingsaanslagen in de omzetbelasting over de tijdvakken 1 maart 2009 tot en met 31 december 2009 en 1 januari 2010 tot en met 31 december 2010. Gelijkzeitig met beide aanslagen is, naast een bedrag aan nageheven belasting, bij beschikking telkens een boete "wegens niet betalen" opgelegd van (telkens het maximum) € 4.537. Gelijkzeitig met de als eerste genoemde naheffingsaanslag is tevens bij beschikking een bedrag van € 4.636 aan heffingsrente in rekening gebracht.

2.3. Betrokkene heeft de periodieke betaling van de annuïteiten ten aanzien van de Financial leasecontracten voor de werktuigen ten behoeve van het bedrijf van klaagster gesplitst geboekt in een vast deel rente en een vast deel aflossing. In de laatste jaarrekening (boekjaar 2009) welke door betrokkene in juni 2010 is opgemaakt, bedraagt het verschil ten opzichte van een verwerking in overeenstemming met het jaarrekeningenrecht circa € 285.000, hetgeen neerkomt op 10% van het geconsolideerde eigen vermogen. Dit heeft geleid tot een balanscorrectie tot dat bedrag.

2.4. In 2009 is door klaagster een stuk grond van circa 1 hectare, geheel geasfalteerd, met opstal (een hal) gekocht voor een bedrag van € 1.800.000. De hal moest vervolgens compleet gestript worden. Als adviseur van klaagster heeft betrokkene de financieringsaanvraag begeleid. Daarbij is - naar achteraf is gebleken - ten onrechte geen rekening gehouden met de ter zake verschuldigde

overdrachtsbelasting van 6% ad € 108.000. Klaagster heeft als gevolg van een en ander een hoger bedrag bij de Rabobank moeten lenen.

2.5. Betrokkene heeft in november 2010 een prognose 2010 en 2011 aan de huisbankier van klaagster verstrekt waarbij als geprognosticeerd resultaat 2010 ruim € 700.000 is verantwoord. Uit de gevoerde administratie over 2010 blijkt een substantieel lager resultaat. Betrokkene had altijd volledige inzage in die administratie en kon vanuit haar kantoor op ieder gewenst moment inloggen in de boekhouding van klaagster. Betrokkene heeft in (het voorwoord met betrekking tot) de begrotingen over 2010 en 2011 het volgende voorbehoud gemaakt ten aanzien van de cijfers: *"Gezien de marktsegmenten waarin de onderneming opereert zal men per kwartaal toch deze begroting tegen de werkelijkheid moeten houden en eventueel zal de begroting moeten worden bijgesteld."*

2.6. Klaagster heeft betrokkene bij brief van 1 juli 2011, afkomstig van mr. K, verbonden aan L Advocaten en Notarissen, aansprakelijk gesteld "voor alle door haar geleden en nog te lijden schade". Daarna is er onderling overleg geweest tussen beide partijen en hun advocaten om de mogelijkheden te onderzoeken om tot een minnelijke schikking te komen. Partijen zijn daar niet naar tevredenheid uitgekomen, waarna klaagster heeft besloten de onderwerpelijke klachtprocedure door te zetten.

3. Klacht, standpunten en conclusies van partijen.

3.1.1. De klacht is gericht tegen de rechtspersoon C B.V. en tegen de heer E in persoon.

3.1.2. Afgezien van een tweetal niet-ontvankelijkheidsverweren opgeworpen door betrokkene, is tussen partijen in geschil het antwoord op de vraag of betrokkene ten opzichte van klaagster heeft gehandeld in strijd met de zorg, die door een NOAB administratie- en belastingdeskundige jegens zijn cliënten in acht behoort te worden genomen (zorgplicht), dan wel of betrokkene anderszins jegens klaagster heeft gehandeld zoals een behoorlijk NOAB administratie- en belastingdeskundige niet betaamt. Het geschil spitst zich daarbij, naar partijen ter zitting uitdrukkelijk hebben verklaard, toe op een viertal door klaagster aan betrokkene toegerekende klachten:

1) het schuiven met omzetbelasting, 2) de wijze van verwerken van leasecontracten in de jaarrekeningen, 3) de wijze van verwerken van de financieringsaanvraag nieuwbouw en 4) de uitgebrachte prognose 2010,

een en ander zoals hierna in 3.1.3 door klaagster nader onderbouwd en zoals in 3.1.4 door betrokkene weersproken.

3.1.3. Klaagster stelt zich op het standpunt dat betrokkene/de heer E in het functioneren als adviseur/administratie- en belastingdeskundige van klaagster toerekenbaar tekort is geschoten, als gevolg waarvan klaagster schade heeft geleden.

3.1.4. Voor de onderbouwing van het standpunt van klaagster wordt verwezen naar de van haar afkomstige stukken. Samengevat, komt dat standpunt, zoals door haar nog ter zitting aangevuld, op het volgende neer:

1. Ad schuiven met omzetbelasting: Betrokkene heeft in 2009 en 2010 geschoven met af te dragen omzetbelasting; over het jaar 2009 betrof dit ruim € 132.000 en over het jaar 2010 € 125.000. De aan de belastingdienst alsnog af te dragen omzetbelasting is bij klaagster pas bekend geworden nadat de huidige adviseur van klaagster deze belastingschulden in 2011 constateerde. Die heeft de suppletie-aangifte pas in 2011 kunnen indienen. Door de belastingdienst zijn aan klaagster (lees: de fiscale eenheid) in 2011 naast naheffingsaanslagen in de omzetbelasting met heffingsrente aanzienlijke administratieve boeten opgelegd in verband met onjuist gedane aangiften en te late afdrachten. Betrokkene is ten volle verantwoordelijk voor deze fiscale overtredingen. Zij heeft ter zake een eigen verantwoordelijkheid en kan deze niet afwentelen op de medewerkster van klager, mevrouw I. Zij was toen "slechts" een - overigens prima functionerende - administratief medewerkster die de administratie inboekte, terwijl betrokkene haar ten onrechte thans neerzet als een soort controller.

2. Ad verwerking van leasecontracten in de jaarrekeningen: Betrokkene heeft - in afwijking van het op basis van het jaarrekeningenrecht opgestelde aflossingsschema van de Rabobank - de leasecontracten onjuist in de jaarrekeningen verwerkt. De door betrokkene gehanteerde splitsing in een vast deel rente en een vast deel aflossing wordt door de Raad voor Jaarverslaggeving alleen toegestaan indien dit niet tot materiële verschillen leidt. In de laatste jaarrekening (boekjaar 2009) welke door betrokkene in juni 2010 is opgemaakt, bedraagt het verschil circa € 285.000. Dit verschil overschrijdt overduidelijk de grenzen van het toelaatbare. De stelling van betrokkene dat dit is gedaan op verzoek van een voormalig aandeelhouder van klaagster (de heer M) snijdt geen hout, aangezien die aandeelhouder al in 2006 is

uitgekocht door klaagster. Van deze omissie was klaagster totdat de huidige adviseur daarop wees, niet op de hoogte. Door aldus te handelen, heeft betrokkene onjuiste jaarcijfers gepresenteerd, hetgeen weer gevolgen heeft gehad voor een latere financieringsaanvraag van klaagster bij de huisbankier.

3. Ad financieringsaanvraag nieuwbouw: Betrokkene heeft bij de financieringsaanvraag van de nieuwbouw verzuimd rekening te houden met de verschuldigde overdrachtsbelasting ad € 108.000. Betrokkene heeft klaarblijkelijk verzuimd na te gaan welke wettelijke (fiscale) bepalingen in het desbetreffende geval van toepassing zouden zijn, door welk verzuim zij klaagster in 2009 heeft geconfronteerd met een acuut en ernstig liquiditeitsprobleem; klaagster moest namelijk als gevolg daarvan extra geld lenen. De stelling van betrokkene dat zij er van uitging dat het een zogeheten pand met BTW betrof, gaat niet op want de heer G had betrokkene al eerder erop gewezen hoe de feitelijke situatie was, maar betrokkene wilde het desondanks anders. Klaagster mocht erop vertrouwen dat betrokkene over voldoende fiscale kennis zou beschikken om dergelijke fouten te voorkomen.

4. Ad prognose 2010: Betrokkene heeft in november 2010 een prognose 2010 en 2011 aan de huisbankier van klaagster verstrekt waarbij als geprognosticeerd resultaat ruim € 700.000 is verantwoord. Uit de gevoerde administratie over 2010 blijkt een substantieel lager resultaat, namelijk circa € 200.000. Betrokkene had altijd volledige inzage in die administratie en zij kon vanuit haar kantoor op ieder gewenst moment inloggen in de boekhouding van klager. Al met al is het lang goed gegaan, maar de bank vroeg steeds meer gegevens voordat ze over wilde gaan tot het verstrekken van een financiering en dan moest meestal ook nog lang gewacht worden voor betrokkene de vereiste gegevens verstrekke. Door een onjuiste prognose te verstrekken aan de huisbankier is de naam van klaagster ernstig in diskrediet gebracht bij de bank. Sindsdien twijfelt de bank aan de juistheid van de door klaagster aangeleverde financiële gegevens. De bank heeft haar financieringsbeslissingen jegens klaagster gebaseerd op onjuiste (veel te positieve) uitgangspunten, welke later dienden te worden bijgesteld. Klaagster heeft hierdoor schade geleden.

Verder is van de zijde van klaagster, al dan niet op vragen van het Tuchtcollege, nog het volgende opgemerkt:

- de klacht is ingediend mede namens de gelieerde vennootschappen, waaronder B B.V. en is dus om die reden niet niet-ontvankelijk;
- mijn opmerking over "dreigement inschakelen FIOD" dient, nu ik dat niet met bewijs kan staven, als niet geschreven te worden beschouwd;
- wij betreuren het dat we hier zitten. Welbeschouwd hebben we in al die jaren ook heel goed samen gewerkt met betrokkene. Maar beide partijen zijn het er over eens dat het vertrouwen er niet meer is;
- de voorzitter houdt ons voor dat het Tuchtcollege bij haar beslissing op de klacht gebonden is aan de daartoe in het Reglement van Tuchtrechtspraak NOAB opgenomen maatregelen en dat het Tuchtcollege niet bevoegd is zich uit te laten over eventuele civiele aspecten die aan deze zaak kleven (zoals een procedure tot het verkrijgen van schadevergoeding);
- de heer G: ik ken de heer A al lang en er is sprake van een vriendschappelijke band. Ik heb niks persoonlijks tegen de heer E, maar toen ik van de heer A hoorde dat hij hem ongeveer € 100.000 per jaar betaalde voor verrichte diensten schrok ik wel en dat bleek aanleiding voor de heer A om naar een andere adviseur uit te gaan kijken;
- de heer A: aanvankelijk was de heer M mijn financieel adviseur. Twee weken na diens vertrek werd N (thans mijn rechterhand) degene met wie ik mijn financiële beslissingen besprak en nam; daarna is betrokkene in beeld gekomen en per december 2011 dus de heer J. N stuurt I aan en zij voert de gegevens in;
- inderdaad hebben partijen de mogelijkheid van een compromis beproefd, maar uiteindelijk heeft de heer E dat afgeblazen. Ik wilde het liefst de hele kwestie voor het einde van het jaar 2011 oplossen.

3.1.5. Betrokkene heeft in haar verweerschrift de in 3.1.3 vermelde feitelijke grondslagen van de klacht gemotiveerd betwist. Ter adstructie daarvan heeft betrokkene ter zitting, aan de hand van de voorgedragen en nader toegelichte pleitnota, deels ter herhaling en mede in antwoord op door het Tuchtcollege gestelde vragen, nog het volgende, zakelijk weergegeven, toegevoegd:

Primair: De heer E stelt dat hij in persoon geen lid van NOAB is, zodat hij niet onderworpen is aan tuchtrechtspraak.

Verder is de klacht ingediend namens de heer A persoonlijk en niet namens de besloten vennootschap B B.V.. Uit niets is gebleken dat de heer A rechtstreeks in zijn belang is getroffen door het vermeende klachtwaardige handelen van C B.V.,

althans de heer E. Zowel om de eerste als de tweede reden dient de klacht niet-ontvankelijk te worden verklaard.

Voor zover het Tuchtcollege betrokkene hierin niet volgt, stelt betrokkene, subsidiair:

De klacht heeft betrekking op het inhoudelijke werk van betrokkene als administratie- en belastingdeskundige. Een tuchtrechtelijke procedure leent zich niet voor een inhoudelijke beoordeling van het werk van het NOAB-lid. Er wordt door het Tuchtcollege slechts marginaal getoetst. Verwezen wordt naar een eerdere uitspraak van dit Tuchtcollege van 15 maart 2012, nr. 27/2011. Klager heeft tegenover onze gemotiveerde betwisting niet doen blijken dat er fouten zijn gemaakt bij de uitvoering van het werk door betrokkene. De conclusie is dan ook dat alleen al hierom de klacht in al zijn onderdelen ongegrond moet worden beschouwd.

Voor zover het Tuchtcollege ondanks het voorgaande tot inhoudelijke behandeling van de klacht wenst over te gaan, stelt betrokkene, meer subsidiair, het volgende:

Ad 1 Schuiven met omzetbelasting: Betrokkene ontkent dat er geschoven is met omzetbelasting. De aangiftes zijn steeds verricht aan de hand van de door mevrouw I gevoerde administratie. Zij werkt sinds 1996/1997 bij klaagster en tot 2007 was er constant overleg met de heer M, de toenmalige directeur van klaagster; deze laatste is in februari 2007 uitgekocht bij klaagster. Na diens vertrek kreeg mevrouw I wel degelijk een grotere verantwoordelijkheid. Er kwam ook steeds meer overleg tussen ons kantoor en mevrouw I. Mevrouw I beschikte onder meer over pincodes e.d. van klaagster en kon dus volledig zelfstandig de financiële administratie voeren. Zij gaf aan dat ze alles had ingeboekt en vroeg dan aan betrokkene of die de aangiften wilde opstellen. Wij hadden digitaal contact met klaagster en hadden direct toegang tot de administratie. Mevrouw I had op een gegeven moment over het tweede kwartaal van 2009 een boekingsfout gemaakt: ze had het desbetreffende bedrag geboekt op een tussenrekening en er een Word-factuur van gemaakt die vervolgens niet in de totaalrekening werd meegenomen. Op het moment dat een medewerker van betrokkene constateerde dat er een groot bedrag wegens omzetbelasting over het 2^e kwartaal van 2009 moest worden afgedragen, heeft deze medewerker mevrouw I hier meteen op gewezen. De betreffende aangifte omzetbelasting was toen al ingediend. Op uitdrukkelijk verzoek van mevrouw I is niet meteen een suppletie-aangifte gedaan wegens liquiditeitsproblemen van klaagster ("klaagster kon dat toen niet betalen"). De betreffende omzetbelasting is eind 2010 bij de suppletie-aangifte 2009 alsnog ingediend bij de belastingdienst. Dit alles is dus in overleg met mevrouw I gebeurd. Klaagster was bekend met de inhoud van de suppletie-aangifte en de mogelijke aanslag die hieruit kon volgen. Dit is namelijk door de heer E met mevrouw I en de heer A besproken. De heer N had eerder tegen de heer E gezegd dat niet financiën, maar transport "zijn ding" was. Het is niet aan betrokkene te wijten dat de belastingdienst klaagster (althans de fiscale eenheid), naast diverse heffingen, ook heffingsrente en administratieve boetes heeft opgelegd. Betrokkene heeft klaagster steeds correct en volledig geïnformeerd. Van een mogelijke fiscale overtreding is overigens niet gebleken, laat staan dat deze tuchtrechtelijk bezien aan betrokkene te wijten zou zijn.

Ad 2 Verwerking van leasecontracten in de jaarrekeningen: De werkwijze met betrekking tot de verwerking van de leasecontracten wordt al sinds lange tijd binnen B B.V. gehanteerd. Deze werkwijze is indertijd uitvoerig besproken met de heer M, die al dit soort zaken regelde bij klaagster. Deze materie bleek te moeilijk voor mevrouw I en toen hebben wij op verzoek van de heer M de oplossing aangedragen. De heer A was toen al de directeur. Klaagster heeft bewust het risico genomen van de onjuiste verwerking van de leasecontracten. Op uitdrukkelijk verzoek van klaagster is er jarenlang een vast deel aflossing en een vast deel rente geboekt. Op basis van het jaarrekeningenrecht is dit onjuist en de heer E heeft klaagster daarop gewezen. Deze wijze van verwerking van de leasecontracten heeft nooit een probleem opgeleverd bij de huisbankier van klaagster. Deze heeft zelfs voorstellen gedaan aan de hand hiervan. De bank stuurde op de cash flow en ging niet uit van een nettowinst benadering. Er is geen sprake van onjuiste jaarrekeningen. Voor zover hier al sprake van zou zijn, quod non, dan moet klaagster hiervan op de hoogte zijn geweest alsmede haar huisbankier. Klaagster stelt dat de verwerking van de leasecontracten gevolgen heeft gehad voor de herfinanciering. Wat die gevolgen zijn, wordt in het midden gelaten en er wordt ook geen enkel bewijsstuk aangeleverd ter staving van voornoemde stelling. De vraag of er, zoals klaagster stelt, sprake is van "fouten" of "omissies" zijdens betrokkene dient te worden beoordeeld door de civiele rechter nu deze betrekking heeft op de mogelijke aansprakelijkheid van betrokkene.

Ad 3 Financieringsaanvraag nieuwbouw: De informatie die betrokkene bij de begeleiding hiervan heeft gebruikt, is afkomstig van klaagster. Uit deze informatie is niet gebleken dat er overdrachtsbelasting verschuldigd zou zijn waardoor hiermee

in eerste instantie geen rekening is gehouden. Wellicht is klaagster hiervan zelf ook niet op de hoogte geweest. Deze informatie zou klaagster hebben moeten ontvangen van de betrokken makelaar, de heer G. Klaagster stelt wel, maar bewijst niet dat zij te kampen heeft gehad met een acuut en ernstig liquiditeitsprobleem doordat er geen rekening is gehouden met de overdrachtsbelasting. Betrokkene ontkent ook dat hiervan sprake is geweest. Wellicht heeft de "bouwdrift" van de heer A daar iets mee te maken gehad. De financieringsaanvraag is tot drie keer aangepast, omdat de begroting van de bouwkosten steeds is bijgesteld. Alleen al over die financieringsaanvraag hebben we toen ruim drie gesprekken moeten voeren met de bank. Uit niets blijkt dat een en ander te wijten is aan mogelijk tuchtrechtelijk handelen van betrokkene.

Ad 4 Prognose 2010: Klaagster stelt schade te hebben geleden doordat betrokkene een onjuiste prognose over het resultaat in het boekjaar 2010 zou hebben opgenomen in de begroting 2011. De begroting 2010 is alleen maar opgenomen ter vergelijking van de begroting 2011. Welke schade klaagster zou hebben geleden, wordt niet toegelicht, van enige onderbouwing is ook hier geen sprake. Het mogelijke schadevraagstuk zal overigens aan de civiele rechter moeten worden voorgelegd. Bij het opstellen van de prognose is een duidelijk voorbehoud gemaakt. Het betreft een prognose, een onzekere omstandigheid, opgesteld aan de hand van de cijfers van de voorgaande jaren zoals gebruikelijk. Ook is de prognose besproken met de huisbankier van klaagster. Van enig tuchtrechtelijk verwijtbaar handelen van betrokkene bij de opstelling van de prognose is niet gebleken.

Resumerend luidt de conclusie (ook) voor dit geval dat uit niets is gebleken dat betrokkene tuchtrechtelijk verwijtbaar heeft gehandeld. De klacht dient dan ook op alle onderdelen ongegrond te worden verklaard.

Verder is van de zijde van betrokkene, al dan niet op vragen van het Tuchtcollege, nog het volgende opgemerkt:

- de voorzitter houdt ons voor dat het Tuchtcollege bij haar beslissing op de klacht gebonden is aan de daartoe in het Reglement van Tuchtrechtspraak NOAB opgenomen maatregelen en dat het Tuchtcollege niet bevoegd is zich uit te laten over eventuele civiele aspecten die aan deze zaak kleven (zoals een procedure tot het verkrijgen van schadevergoeding);
- in al de jaren dat we voor klaagster hebben gewerkt, hebben we nooit commentaar of iets dergelijks gehad van klaagster. Maar inderdaad is het vertrouwen weg. Mij is bekend dat de huidige adviseur (ongeveer) hetzelfde bedrag aan klaagster in rekening brengt voor zijn diensten als wij in het begin in rekening brachten: tussen de € 40.000 en € 45.000. Onze fee is later gestegen als gevolg van het (fors) toenemen van de werkzaamheden/besprekingen e.d. ten behoeve van klaagster;
- betrokkene heeft de complete boekhouding overdragen aan de nieuwe adviseur van klaagster, dus zelfs als betrokkene zou willen, zou zij niets kunnen herstellen;
- het is betrokkene bekend dat de nieuwe adviseur van klaagster de (lijn van de) door betrokkene opgestelde jaarrekeningen c.q. de leasecontracten gewoon heeft overgenomen en deze ongewijzigd heeft ingeleverd;
- ook wij betreuren het dat we hier zitten; na de formele aansprakelijkstelling in juli 2011 hebben we nog een gesprek gehad met klaagster en diens adviseurs en dat verliep niet echt prettig. Mijn beroepsverzekeraar heeft mij geadviseerd de kwestie op te lossen en ik heb in dat verband onlangs een voorstel van € 10.000 aan klaagster gedaan, maar daar heb ik geen reactie op gekregen.

4. Beoordeling van de klacht

4.1. Niet-ontvankelijkheidsverweren, gevoerd door betrokkene in haar pleitnota ter zitting.

Met betrekking tot de tegen de heer E in persoon gerichte klacht

4.1.1. Het Tuchtcollege neemt als uitgangspunt hetgeen in artikel 1, lid 2, van het Reglement van (Her)Kwalificatie en Toelating - voor zover relevant - is bepaald:

"Heeft de onderneming de juridische hoedanigheid van een rechtspersoon, dan wordt de rechtspersoon lid. Bij lidmaatschap van een rechtspersoon zal altijd een koppeling plaatsvinden met een of maximaal twee te kwalificeren natuurlijke perso(o)n(en). Deze koppeling is essentieel voor het lidmaatschap. Minimaal één natuurlijke persoon dient volledige vertegenwoordigingsbevoegdheid van de rechtspersoon te bezitten. Vervalt bedoelde bevoegdheid, dan neemt het lidmaatschap van de rechtspersoon automatisch een einde (...)."

Uit het vorenstaande volgt dat in de onderhavige zaak uitsluitend de rechtspersoon de besloten vennootschap C B.V. als NOAB-lid aangemerkt moet worden en als zodanig op grond van artikel 1 van het Reglement van Tuchtrechtspraak NOAB onder de werking van het tuchtrechtelijk toezicht en de tuchtrechtelijke sancties is gebracht. Gelet op het vorenstaande dient klaagster (zie ook hierna) in haar klacht tegen de heer E in persoon niet-ontvankelijk te worden verklaard.

Met betrekking tot de vraag namens wie de klacht is ingediend

4.1.2. Het Tuchtcollege overweegt daartoe als volgt.

Het Tuchtcollege neemt hier als uitgangspunt dat het NOAB tuchtrecht geen publiekrechtelijk (wettelijk) tuchtrecht is, maar een privaatrechtelijk verenigingstuchtrecht.

Hierbij staan de belangen van de privaatrechtelijke vereniging NOAB als organisatie van de op basis van vrijwilligheid tot stand gekomen groep van administratie- en belastingdeskundigen centraal.

De Vereniging NOAB beschermt haar belangen door de leden, die daarop inbreuk maken, aan verenigingstuchtrecht te onderwerpen.

4.1.3. Het Tuchtcollege is van oordeel dat het in het Reglement van Tuchtrechtspraak NOAB voorziene recht om een klacht in te dienen tegen een NOAB administratie- en belastingdeskundige niet aan een ieder toekomt, doch slechts aan diegene, die door het handelen of nalaten waarover wordt geklaagd, rechtstreeks in zijn belang is of kan worden getroffen, als hoedanig, zoals hierna zal worden overwogen, alleen B.B.V. kan worden aangemerkt.

4.1.4. Blijkens zowel de inleidende klachtbrief als de aanvulling daarop is, voor zover thans van belang, de onderwerpelijke klacht ingediend "namens de heer A, (dga) eigenaar van de vennootschap B B.V., en de aan haar gelieerde vennootschappen". Het Tuchtcollege is met betrokkene van oordeel dat de heer A, niet als een zelfstandige klager in de zin van het van toepassing zijnde NOAB tuchtrecht kan worden aangemerkt. Gesteld noch gebleken is immers dat de heer A door het aan betrokkene verweten handelen of nalaten rechtstreeks in zijn belang is getroffen.

Voor zover hij als zodanig (aparte) klachten heeft ingediend, worden deze niet-ontvankelijk verklaard. Overigens lijken de meeste klachten van de heer A, naar het Tuchtcollege verstaat, inhoudelijk overeen te komen met de door B B.V. - hierna als formele klaagster aangemerkt - ingediende klachten over de door betrokkene verleende dienstverlening aan haar.

4.1.5. Het Tuchtcollege volgt betrokkene evenwel niet in haar standpunt dat de klacht niet is ingediend namens de besloten vennootschap B B.V. en om die reden niet-ontvankelijk moet worden verklaard. Het Tuchtcollege grondt dit oordeel op de inhoud van de stukken van het geding en de toelichting daarop van de zijde van klaagster ter zitting. Naar het oordeel van het Tuchtcollege kan aan een en ander, in onderlinge samenhang bezien, redelijkerwijs geen andere conclusie worden verbonden dan dat het onmiskenbaar de bedoeling was van genoemde B.V. om in die hoedanigheid een klacht in te dienen tegen betrokkene.

Het Tuchtcollege acht zich hierbij gesteund door de omstandigheid dat ook betrokkene zelf, die in haar verweerschrift niet dit niet-ontvankelijkheidsverweer heeft gevoerd, tot aan de zitting - bij herhaling - het standpunt heeft ingenomen dat de klacht (expliciet) is ingediend door B B.V.. Het Tuchtcollege verwijst in dit verband bijvoorbeeld naar het ingediende verweerschrift.

Het Tuchtcollege verklaart - waar nodig ambtshalve - klaagster en dan meer speciaal B B.V., in haar klacht tegen betrokkene ontvankelijk.

4.2. Dat betekent dat het Tuchtcollege vervolgens toekomt aan een inhoudelijke beoordeling van de vier klachtonderdelen, zoals hiervoor door klaagster onderbouwd en door betrokkene weersproken.

4.2.1. De klacht zoals in 3.1.2 weergegeven, betreft het optreden van betrokkene in haar hoedanigheid van administratie- en belastingdeskundige, lid van NOAB. Als zodanig is zij onderworpen aan het voor de NOAB leden geldende tuchtrecht. De maatstaf waarnaar de klachten uit tuchtrechtelijk oogpunt beoordeeld moeten worden, ligt vast in artikel 1 van het Reglement van Tuchtrechtspraak NOAB. Daarin wordt onder meer bepaald dat het Tuchtcollege oordeelt:

a) ter zake van enig handelen of nalaten in strijd met de zorg, die door een NOAB administratie- en belastingdeskundige jegens zijn cliënten in acht behoort te worden genomen (zorgplicht); en

b) wat een behoorlijk NOAB administratie- en belastingdeskundige niet betaamt.

De Gedrags- en Beroepsregels NOAB brengen de hiervoor onder a) en b) vermelde open normen op een niet limitatieve wijze onder woorden. Deze regels zijn bedoeld als richtlijn voor de NOAB administratie- en belastingdeskundige voor zijn handelen bij de uitoefening van zijn praktijk. Deze regels kunnen tevens dienen als richtlijn voor de tuchtrechter.

4.2.2. De aard van de door betrokkene ten behoeve van klagers te verrichten werkzaamheden, voor zover in casu van belang, is voldoende duidelijk voor het Tuchtcollege komen vast te staan.

4.3. Gelijk het Tuchtcollege reeds ter zitting aan partijen heeft voorgehouden, is het Tuchtcollege niet bevoegd om zich uit te laten over eventuele civiele aspecten die aan deze zaak kleven (zoals een procedure tot het verkrijgen van schadevergoeding), aangezien zulks ter beoordeling staat van de civiele rechter.

4.4. Als uitgangspunt bij de beoordeling van de klacht geldt voorts het volgende. De onderhavige tuchtrechtelijke procedure leent zich niet voor - kort gezegd - een inhoudelijke beoordeling van het werk van betrokkene. Het Tuchtcollege toetst slechts marginaal. Voor het oordeel dat betrokkene in dit kader tuchtrechtelijk verwijtbaar zou hebben gehandeld, moet eerst voldoende aannemelijk zijn dat het verweten handelen of nalaten heeft plaatsgevonden.

Gelet op de door betrokkene op alle vier onderdelen gemotiveerde betwistingen vergt dat een bewijsvoering met alle wettelijke waarborgen en daarvoor is een tuchtrechtelijke procedure niet geschikt. Daar waar evenwel komt vast te staan dat betrokkene in strijd met haar zorgplicht heeft gehandeld, zal het Tuchtcollege beoordelen of dat haar tuchtrechtelijk valt te verwijten.

Met betrekking tot klachtonderdeel 1: het schuiven met omzetbelasting

4.5.1. Betrokkene heeft geloofwaardig verklaard dat een van de (toen bij haar werkzame) medewerkers van betrokkene als zodanig destijds op het moment dat hij constateerde dat er een groot bedrag wegens omzetbelasting over het 2^e kwartaal van 2009 moest worden afgedragen, mevrouw I hier meteen op heeft gewezen en aldus (mede) de zaken van klagers behartigd. Ingevolge artikel 15 van de Gedrags- en Beroepsregels NOAB is betrokkene in haar hoedanigheid van NOAB-lid tuchtrechtelijk verantwoordelijk voor deze werknemer. Betrokkene heeft deze verantwoordelijkheid overigens in de van haar afkomstige stukken noch ter zitting ontkend.

4.5.2. Het Tuchtcollege acht op zich aannemelijk dat de gang van zaken met betrekking tot het verwerken van de aangifte in de omzetbelasting over het tweede kwartaal 2009 c.q. het wel of niet (meteen) indienen van een daarop betrekking hebbende suppletie-aangifte is verlopen zoals door betrokkene is geschetst in haar pleitnota en gaat er dus van uit dat zij - eventueel in de persoon van een van haar medewerkers - ter zake overleg heeft gehad met mevrouw I, medewerkster bij klaagster. Vervolgens komt de vraag aan de orde of, en zo ja, in welke mate, er in een situatie als hier aan de orde (dus over het tweede kwartaal 2009) dan sprake is van tuchtrechtelijk verwijtbaar gedrag, van betrokkene.

Vóór het standpunt van betrokkene pleit dat als gevolg van een door mevrouw I abusievelijk op een tussenrekening geboekte en als gevolg daarvan niet voor betrokkene kenbare factuur een behoorlijk bedrag aan omzetbelasting bij betrokkene niet bekend was bij het doen van de aangifte omzetbelasting over het tweede kwartaal 2009. Maar naar het oordeel van het Tuchtcollege had het dan voor de hand gelegen dat betrokkene direct na de ontdekking van die fout (in het derde kwartaal van dat jaar) een en ander door middel van een suppletie-aangifte zou hebben hersteld. Door te wachten tot eind 2010 met het doen van de suppletieaangifte over 2009 heeft betrokkene niet gehandeld zoals van een goed functionerend NOAB-lid mag worden verwacht.

4.5.3. Hetgeen betrokkene ter verontschuldiging heeft aangevoerd, ontslaat haar naar het oordeel van het Tuchtcollege niet van haar verantwoordelijkheid op dat gebied. Betrokkene is er, naar het Tuchtcollege als vaststaand aanneemt, mee bekend dat de aangifte uiterlijk op de uiterste inleverdatum bij de Belastingdienst binnen moet zijn, dat als dat niet op tijd is, er - tijdig, want anders volgt er om die reden een boete - om uitstel kan worden verzocht, dat naheffing volgt als de eerder betaalde belasting te laag was en dat daarbij een boete kan worden opgelegd als er te weinig belasting is betaald, omdat er van de zijde van de indiener een fout is gemaakt.

4.5.4. Het Tuchtcollege neemt hierbij in aanmerking dat ook op de directie van klaagster te dezer zake een bepaalde verantwoordelijkheid rust, maar is van oordeel dat zulks betrokkene niet ontslaat van haar taak om de directie van klaagster expliciet op de eventuele gevolgen van het niet aangeven c.q. niet indienen van een daarop betrekking hebbende suppletie-aangifte te wijzen. Daarvan is het Tuchtcollege niet gebleken. Zoals gezegd, van een goed functionerend NOAB-lid mag worden verwacht dat hij een en ander op de juiste wijze fiscaal begeleid c.q. verwerkt.

Hetgeen betrokkene daartegenover nog heeft aangevoerd, brengt het Tuchtcollege niet tot een ander oordeel.

Door na te laten hetgeen een behoorlijk NOAB administratie- en belastingdeskundige in de omstandigheden van dit geval behoort te doen, heeft betrokkene zich naar het

oordeel van het Tuchtcollege niet gedragen zoals een behoorlijk NOAB administratie- en belastingdeskundige betaamt, hetgeen haar tuchtrechtelijk valt te verwijten. Dit klachtonderdeel is om die reden voor zover het betrekking heeft op het schuiven van omzetbelasting over het jaar 2009 gegrond.

Omtrent het al dan niet door betrokkene schuiven van omzetbelasting over (kwartalen van) het jaar 2010 heeft klaagster onvoldoende feitelijke omstandigheden aangevoerd om de gang van zaken ter zake in dan wel over het jaar 2010 te beoordelen, laat staan te komen tot een gegrondverklaring van de klacht. In zoverre is deze klacht ongegrond.

Met betrekking tot klachtonderdeel 2: de verwerking van leasecontracten in de jaarrekeningen

4.6. Dit klachtonderdeel is deels door betrokkene gemotiveerd betwist en deels door klaagster onvoldoende onderbouwd.

Naar het oordeel van het Tuchtcollege heeft klaagster derhalve deze stelling niet (voldoende) aannemelijk gemaakt. Het Tuchtcollege concludeert dat niet is gebleken dat betrokkene zich te dezer zake op tuchtrechtelijk verwijtbare wijze van zijn opdracht heeft gekweten.

Dit klachtonderdeel is dan ook ongegrond.

Met betrekking tot klachtonderdeel 3: de financieringsaanvraag nieuwbouw

4.7.1. De te beantwoorden vraag in dit verband is of betrokkene wist dan wel behoorde te weten dat er overdrachtsbelasting verschuldigd was?

Betrokkene heeft gesteld - en klaagster heeft deze stelling niet dan wel onvoldoende bestreden en dus gaat het Tuchtcollege uit van de juistheid van die stelling - dat zij op het moment van het doen van de financieringsaanvraag betreffende de aankoop van het betreffende terrein niet wist dat er geen sprake was van een zogeheten BTW-pand, als gevolg waarvan er overdrachtsbelasting verschuldigd zou zijn.

4.7.2. Vervolgens komt de vraag aan de orde of betrokkene een en ander had behoren te weten. Betrokkene heeft zulks gemotiveerd betwist en heeft zich daarbij onder meer beroepen op de eigen verantwoordelijkheid van klaagster c.q. de door klaagster indertijd ingeschakelde makelaar de heer G en dan, naar het Tuchtcollege haar begrijpt, met name op hetgeen daaromtrent is vermeld in artikel 2 van de Gedrags- en Beroepsregels NOAB.

4.7.3. Het Tuchtcollege volgt betrokkene hierin echter niet.

Gelet op de omstandigheden van dit specifieke geval, zoals daar zijn, in onderlinge samenhang bezien:

- nadat de aankoop nagenoeg rond was, heeft er een bespreking tussen klaagster en betrokkene plaatsgevonden betreffende de financieringsaanvraag bij de Rabobank;
- de financieringsaanvraag is tot drie keer toe aangepast omdat de begroting van de bouwkosten steeds werd bijgesteld;
- betrokkene is er daarbij gevoeglijk "*vanuit gegaan dat de aankoop van het betreffende terrein een zogenoemd BTW-pand betrof en dat er geen overdrachtsbelasting verschuldigd zou zijn*";
- er is sprake van een qua omvang forse investering in onroerend goed (substantieel bedrag);
- er is (dus) sprake van een forse post aan te betalen overdrachtsbelasting (6% oftewel in casu € 108.000);
- en die is alleen verschuldigd indien er geen sprake is van een zogeheten BTW-pand
- het de levering van bestaand onroerend goed betreft waarbij als hoofdregel geldt dat deze onder een vrijstelling van BTW valt had het de weg van betrokkene als belastingkundige gelegen te onderzoeken of er een van rechtswege met BTW belaste levering zou plaatsvinden,

is naar het oordeel van het Tuchtcollege, anders dan betrokkene stelt sprake van een situatie waarbij het in acht nemen van de vereiste zorgplicht (lees: het geven van een verantwoord en deskundig advies), zonder meer mag worden verlangd c.q. verwacht. Natuurlijk is het niet zo dat hierbij volledig voorbij mag worden gegaan aan de op klaagster rustende verplichtingen als bedoeld in onder meer artikel 2 van de Gedrags- en Beroepsregels NOAB, maar het had naar het oordeel van het Tuchtcollege onder de geschetste omstandigheden op de weg van betrokkene gelegen om de door klaagster aangereikte informatie - ook al blonk die wellicht niet uit door duidelijkheid - op hun juistheid c.q. volledigheid te controleren. Hetgeen betrokkene daartegenover heeft aangevoerd, is onvoldoende om tot een ander oordeel te komen.

De conclusie is dan ook dat betrokkene, aldus handelende, tuchtrechtelijk verwijtbaar heeft gehandeld in strijd met haar zorgplicht en met hetgeen een

behoorlijk NOAB administratie- en belastingdeskundige betaamt. Hetgeen betrokkene hiertegenover heeft aangevoerd, doet niet af aan deze verwijtbaarheid. Dit klachtonderdeel is dan ook gegrond.

Met betrekking tot klachtonderdeel 4: de prognose 2010

4.8. Het Tuchtcollege is van oordeel dat klaagster, op wie te dezen de bewijslast rust, de door haar in dit verband gestelde feitelijke gedragingen, die door betrokkene gemotiveerd zijn betwist, niet aannemelijk heeft gemaakt. Van een in dit verband handelen door betrokkene in strijd met de voor haar geldende zorgplicht is dan ook naar het oordeel van het Tuchtcollege geen sprake. Ook dit klachtonderdeel is ongegrond.

4.9. Op grond van het voorgaande heeft betrokkene naar het oordeel van het Tuchtcollege de onder 4.2.1 omschreven norm, gelezen in samenhang met artikel 6 van de Gedrags- en Beroepsregels NOAB, overtreden. De klacht is (deels) gegrond.

4.10. Nu de klacht niet in al zijn onderdelen gegrond wordt verklaard, bestaat er geen aanleiding te bepalen dat het door klaagster betaalde bedrag aan griffierecht ad € 500 op de voet van het bepaalde in artikel 7, lid 4, van het hiervoor genoemde Reglement door NOAB aan haar wordt gerestitueerd.

5. Maatregel.

5.1. Bij het bepalen van de maatregel neemt het Tuchtcollege in aanmerking dat een NOAB administratie- en belastingdeskundige zich dient te onthouden van een handelen of nalaten waardoor het vertrouwen in het NOAB kwaliteitskeurmerk wordt geschaad. Het Tuchtcollege acht met name de als onzorgvuldig te kwalificeren manier waarop betrokkene zich jegens klaagster heeft gedragen - verwezen wordt naar hetgeen hiervoor met betrekking tot de twee gegrond bevonden klachtonderdelen is overwogen - van voldoende ernstige aard om te komen tot het opleggen van de navolgende maatregel. Betrokkene is, zoals uit de beoordeling van de gegrond bevonden twee klachtonderdelen blijkt, in haar zorgplicht tekortgeschoten.

5.2. Het Tuchtcollege acht in dit geval de maatregel van enkele waarschuwing passend en geboden.

Deze maatregel geeft aan dat betrokkene (op onderdelen) tuchtrechtelijk verwijtbaar heeft gehandeld, maar ook dat van betrokkene wordt verwacht dat zij voortaan de van een behoorlijk NOAB administratie- en belastingkundige te verwachten zorg en deskundigheid in acht zal nemen.

Daarbij is rekening gehouden met de omstandigheid dat, gelijk het Tuchtcollege hiervoor heeft overwogen met betrekking tot de begeleiding door betrokkene van de financieringsaanvraag, in een situatie als de onderhavige, ook op klaagster een bepaalde verantwoordelijkheid rust.

Op grond van al het vorenstaande dient te worden beslist als hierna vermeld.

6. Beslissing

Het Tuchtcollege:

1. Verklaart klaagster niet-ontvankelijk in haar klacht tegen de heer E in persoon;
2. Verklaart de klacht, voor zover die is ingediend namens de heer A als zelfstandige klager niet-ontvankelijk;
3. Verklaart de klachtonderdelen 1 en 3 gegrond en legt betrokkene deswege de maatregel van enkele waarschuwing op als genoemd in artikel 12, lid 2, letter a, van het Reglement van Tuchtrechtspraak NOAB op;
4. Verklaart de klachtonderdelen 2 en 4 ongegrond;
5. Bepaalt dat een samenvatting van deze uitspraak nadat deze onherroepelijk is geworden in geanonimiseerde vorm openbaar wordt gemaakt door publicatie in "Activa", het periodiek van NOAB.

Aldus beslist op 20 november 2012 door mr. W. Brouwer, voorzitter, dr. A.H.H. Bollen-Vandenboorn en mr. J.J.J. Engel, leden, in aanwezigheid van R.O.J.M. de Windt, griffier.

Afschriften van deze uitspraak zijn aangetekend aan partijen verzonden op: 20 november 2012.

Tegen deze beslissing kan ingevolge het bepaalde in artikel 15 van het Reglement van Tuchtrechtspraak NOAB in beroep worden gekomen bij het College van Beroep binnen twee maanden na verzending van het afschrift van deze uitspraak conform het bepaalde in artikel 14 van laatstgenoemd Reglement.